

РЕШЕНИЕ

№ 3829

гр. София, 07.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **1632** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор” срещу съдебно решение от 21.01.2013г. на СРС, НО, 109 състав, постановено по н.а.х.д. № 13002 по описа за 2012г. С обжалваното съдебно решение е отменено наказателно постановление №Р-10-313 от 15.06.2012г., издадено от заместник председателя на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция, на основание чл. 319, ал. 1 т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) в размер на 1000 лева за извършено нарушение на чл. 69, ал. 2 във връзка с чл. 68, ал.2, т. 2 от КЗ.

К. жалбоподател иска отмяна на обжалваното съдебно решение като незаконосъобразно и постановяване на ново съдебно решение, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. Основните възражения са за неправилно приложение на чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и на абсолютната погасителна давност, уредена в чл. 81, ал. 3 от НК в случаите на административно – наказателно производство по ЗАНН.

Ответникът по касационната жалба не представя становище и не се представлява в

хода на съдебното производство пред настоящата инстанция.

Представителят на СГП счита, че касационната жалба е основателна и доказана. Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне по наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на съдебното решение с материалния закон. Касационната инстанция установи, че решението е произнесено от компетентен съд в рамките на правомощията му и е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол. Решението на въззивния съд е правилно. Настоящата съдебна инстанция счита, че е правилен извода на въззивния съд, че е изтекла абсолютната давност за наказателно преследване по чл.81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал.1, т. 5 от НК. В този случай не следва да се обсъждат останалите аргументи по съществуващото на спора относно извършването на административното нарушение.

По делото безспорно е установено, че ЗД [фирма] не е образувало достатъчен по размер резерв за предявени, но неизплатени претенции към 31. 12. 2009г., с което са нарушени чл. 69, ал. 2 във връзка с чл. 68, ал. 2, т. 2 от КЗ. Датата на извършване на нарушението, посочена в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление е 31.12. 2009г.

От датата на извършване на административното нарушение до образуване и разглеждане на делото пред въззивната инстанция са изминали повече от три години. Изтичането на този срок от датата на извършване на административното нарушение на 31.12.2009г. води до погасяване на възможността за продължаване на административно наказателното производство, на основание настъпила абсолютна погасителна давност. Независимо от обстоятелството, че давността за наказателно преследване не е изрично предвидена като основание за прекратяване на административно - наказателното производство, давността е приложима на основание чл.11 от ЗАНН. Според посочената разпоредба, в неуредените от ЗАНН случаи, по отношение на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността и др. се прилагат разпоредбите от общата част на НК, доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. Това препращане е общо и важи за всички обстоятелства, които изключват административно - наказателната отговорност, включително и давността по чл.79, ал. 1, т. 2 от НК. Съгласно чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, възможността да бъде реализирана отговорност за извършеното деяние се изключва, при изтичане на предвидената в закона давност. В ЗАНН липсва изрична регламентация на сроковете за погасяване на административно наказателната отговорност, поради което, по силата на чл.11 от ЗАНН следва да намерят съответното приложение правилата на НК. Недопустимо е да се приеме, че институтът на абсолютната давност се прилага за престъпления, които са противоправни виновни наказуеми деяния с по-висока степен на обществена опасност, а да не се прилага за нарушения, които са противоправни виновни наказуеми деяния с по-ниска степен на обществена опасност от престъпленията. В НК е регламентирано, че наказателното преследване, поради изтичане на съответната давност се изключва след изтичането на определен срок, който е обвързан в зависимост от вида и размера на наказанието, което се предвижда за съответното деяние. За конкретното административно нарушение се предвижда административно наказание „имуществена санкция”, по отношение на срока за изключване на наказателното преследване, по силата на чл.11 от ЗАНН следва да

намерят приложение правилата на чл. 80, ал. 1, т. 5 и чл. 81 от НК в редакцията на текста към ДВ бр. 102 от 22 декември 2009г., доколкото деянието е осъществено преди изменението на закона с ДВ бр.26 от 2010г. Цитираните правни норми придвиждат, че наказателното преследване за извършено административно нарушение се погасява при изтичане на двегодишен срок от довършване на съответното деяние, като независимо от прекъсването и спирането на давността, след изтичане на тригодишен срок от довършване на нарушението, наказателното преследване следва изобщо да бъде изключено, поради изтичане на абсолютна давност.

В конкретния случай абсолютният давностен срок за извършеното нарушение е изтекъл на 31.12.2012г., тоест преди постановяване на решението на СРС. Към датата на постановяване на обжалваното съдебно решение административно-наказателната отговорност на ЗД [фирма] е погасена, поради изтичане на абсолютната погасителна давност по чл. 81, чл.81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал.1, т. 5 от НК. Правилно, обосновано и законосъобразно въззивният съд е отменил издаденото наказателно постановление, на това основание.

Воден от горното, Административен съд София - град, X. - ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 21.01.2013г. на СРС, НО, 109 състав, постановено по н.а.х.д. № 13002 по описа за 2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.